

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 49

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 ianuarie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.619 din 3 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești	2-3
Decizia nr. 1.646 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și 481 din Codul civil	3-5
Decizia nr. 1.686 din 17 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	5-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
47. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta de ocolire a municipiului Slatina”, județul Olt	7
53. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Cristoi Robert-Ioan	7
54. — Hotărâre privind încetarea exercitării temporare a funcției publice de subprefect al municipiului București de către doamna Dumitrescu Cristiana	8
55. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al municipiului București de către domnul Mănoiu Dafinel	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului pentru anul 2010 și a Programului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor pentru anul 2010.....	9
A/32. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.390 (2002), 1.452 (2002), 1.526 (2004) și 1.566 (2004) privind amenințările aduse păcii și securității internaționale prin actele teroriste și privind situația din Afganistan....	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.619**

din 3 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Gheorghe Radu Danciu în Dosarul nr. 444/35/CA/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Mircea Ursuța, membru în Baroul Bihor. Se constată lipsa părții Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că această parte a transmis la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele expuse pe larg în concluziile scrise aflate la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia solicită, în realitate, corectarea unor necorelări existente în corpul Legii nr. 188/2000; or, un astfel de demers nu este de competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 444/35/CA/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Radu Danciu într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect anularea ordinului prin care ministrul justiției și libertăților cetățenești a dispus încetarea calității acestuia de executor judecătoresc.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 22 lit. g) din Legea nr. 188/2000 este rezultatul unei erori de tehnică legislativă, prevederile acestuia contrazicându-se cu cele ale lit. e) a aceluiași articol. Autorul excepției precizează că a fost condamnat pentru o infracțiune săvârșită din culpă și susține că dacă ar fi făcut aplicarea art. 22 lit. e), ministrul justiției nu ar fi dispus încetarea calității de executor judecătoresc, dar în cauză s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 22 lit. g). Arată că, în situația legislativă actuală, ministrul justiției are două posibilități, ambele legale: să dispună încetarea calității de

executor în temeiul art. 22 lit. g) sau să aplice prevederile art. 22 lit. e) din Legea nr. 188/2000, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității în fața legii. Susține că, atât timp cât se lasă la aprecierea unui organ administrativ aplicarea sau nu a unei dispoziții legale, este posibil ca în aceleași situații să se aplice texte de lege diferite, fără a exista o justificare obiectivă. Mai arată că o dispoziție a unui act normativ nu poate fi niciodată abrogată printr-o altă dispoziție din același act normativ. Or, prin aplicarea art. 22 lit. g) ar însemna că art. 22 lit. e) ar trebui considerat abrogat, „ceea ce este inadmisibil și contrar Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă”. Totodată, autorul excepției face o comparație între prevederile Legii nr. 188/2000 în ce privește cazurile de încetare a calității de executor judecătoresc și cele corespunzătoare, prevăzute în Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat și în Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, constatând că în aceste două legi nu există o asemenea situație.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000, care au următorul cuprins:

— Art. 22 alin. (1) lit. g): „(1) *Calitatea de executor judecătoresc încetează:*

g) în cazul în care executorul judecătoresc nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 15 lit. a), b), d), e) și f).”

Art. 15 lit. a), b), d), e) și f) stabilește că: „*Executor judecătoresc poate fi persoana care îndeplinește următoarele condiții:*

a) are cetățenia română și domiciliul în România;

b) are capacitatea deplină de exercițiu; (...)

d) nu are antecedente penale și se bucură de o bună reputație;

e) cunoaște limba română;
f) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (3) referitor la caracterul României de stat de drept, democratic și social, art. 4 alin. (2) care precizează criteriile în baza cărora este interzisă orice discriminare, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 16 alin. (3) privind accesul la funcțiile și demnitățile publice, art. 23 alin. (12) care instituie principiul legalității pedepselor și art. 45 care garantează libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia învederează probleme legate de modul de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, excepție ridicată de Gheorghe Radu Danciu în Dosarul nr. 444/35/CA/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.646

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și 481 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și 481 din Codul civil, excepție ridicată de Ion Florescu și Magdalena Florescu în Dosarul nr. 25.283/299/2006 (nr. 126/2009) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal se prezintă atât autorii excepției, cât și Sorin Rădulescu, reprezentantul părții Elena Rădulescu, având procură la dosar, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La sfârșitul ședinței de judecată s-a prezentat și apărătorul părții Elena Rădulescu, avocat Eugenia Crângariu, cu delegație la dosar, care a depus note scrise cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președintele Curții Constituționale dispune apelul și în Dosarul nr. 4.326D/2009, având ca obiect soluționarea excepției de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, excepție

aplicare a textului de lege criticat. Clarificarea acestora revine însă instanței investite cu soluționarea litigiului în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar nu Curții Constituționale, care are doar competența de a analiza concordanța prevederilor de lege supuse controlului său cu textele și principiile cuprinse în Legea fundamentală.

Totodată, motivarea excepției se axează pe critici legate de existența unor necorelări legislative, a căror corectare excedează, de asemenea, atribuțiilor instanței de contencios constituțional. Ca unică autoritate legiuitoare a țării, Parlamentul are competența exclusivă de a interveni asupra reglementării criticate, astfel încât să înlăture eventualele suprapuneri sau neconcordanțe din cuprinsul unui act normativ.

ridicată de Maria Roman în Dosarul nr. 1.053/219/2008 al Judecătoriei Dej.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării celor două dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Părțile prezente nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 4.326D/2009 la Dosarul nr. 3.001D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii prezenți solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând motivele din notele scrise aflate la dosarul cauzei.

Reprezentantul părții Elena Rădulescu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate potrivit jurisprudenței Curții. Totodată, arată că motivul de neconstituționalitate invocat de către autori nu privește textele

de lege criticate, ca atare, ci interpretarea și aplicarea acestora, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 25.283/299/2006 (nr. 126/2009), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și 481 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Ion Florescu și Magdalena Florescu într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în revendicare.

Prin Încheierea din 25 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.053/219/2008, **Judecătoria Dej a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și 481 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Maria Roman într-o cauză civilă având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 480 din Codul civil dă posibilitatea unor persoane al căror titlu a fost desființat, în conformitate cu Decretul nr. 92/1950, de a-și redobândi proprietatea, iar, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a exista o protecție a unui drept subiectiv al persoanei îndreptățite, în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este necesar ca bunul să se afle în patrimoniul persoanei, calitatea de titular al dreptului fiindu-i recunoscută acesteia printr-o hotărâre judecătorească sau pe calea unei măsuri legislative de restituire, concretizând, în patrimoniul părții, existența unei speranțe legitime de redobândire a bunului în materialitatea sa. În acest sens, fac referire la hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțată în Cauza *Constandache contra României*, 11 iunie 2002. Arată că pierderea proprietății, dobândite în baza unui titlu valabil, fără a se constata nevalabilitatea acestuia, echivalează cu o exproprierie, dincolo de limitele permise de Constituție și presupune încălcarea flagrantă a dreptului de proprietate, reglementat ca drept fundamental de art. 44 din Constituție și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție. Totodată, susțin că prevederile art. 480 din Codul civil nu îndeplinesc cele patru criterii de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate, pentru ca subiectul de drept vizat să își poată conforma conduita, astfel încât să evite consecințele nerespectării lor, criterii ce constituie tot atâtea garanții ale dreptului oricărui cetățean la un proces echitabil. În acest sens, fac referire la hotărârile pronunțate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauzele *Sunday Times contra Regatului Unit*, 1979, și *Rotaru contra României*, 2000.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Judecătoria Dej consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 480 și 481 din Codul civil, având următorul conținut:

— Art. 480 din Codul civil: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”;

— Art. 481 din Codul civil: „*Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică și primind o dreaptă și prealabilă despăgubire.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (1) și (2) privind tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și ale art. 44 alin. (2), (3) și (7) care stabilesc garantarea și ocrotirea proprietății private și condițiile exproprierii, respectiv pentru o cauză publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. Totodată, invocă contrarietatea textelor de lege criticate față de dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 7 care reglementează principiul „nicio pedeapsă fără lege”, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, invocă dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la respectarea bunurilor.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 480 din Codul civil s-a pronunțat prin mai multe decizii, precum Decizia nr. 873 din 30 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 17 ianuarie 2007, Decizia nr. 925 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Decizia nr. 937 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007, și Decizia nr. 323 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 1 aprilie 2008, statuând că aceste prevederi sunt constituționale. Curtea a reținut că dispozițiile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real — *usus, fructus și abusus* — cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea, însă, a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii. Astfel, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Pentru aceleași considerente, se constată că textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la respectarea bunurilor.

Cât privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 481 din Codul civil, Curtea a reținut în Decizia nr. 399 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 7 aprilie 2009, că acestea reglementează regimul juridic al exproprierii, consacrat, de altfel, constituțional în alin. (3) al art. 44 din Legea fundamentală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale,

atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Celelalte dispoziții constituționale și din actele internaționale la care România este parte, invocate de către autori, nu au incidență în prezenta cauză.

Față de susținerile autorului excepției privind jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la respectarea criteriilor de calitate, accesibilitate și previzibilitate ale normelor juridice, Curtea constată că aceeași instanță europeană a statuat, de exemplu prin hotărârea pronunțată în *Cauza Rekenyi contra Ungariei*, 1999, că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât de dorită ar fi aceasta, ea ar da naștere la o rigiditate excesivă a reglementării. Totodată, în *Cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni contra României*, 2007, instanța europeană a amintit că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul textului de lege, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și

calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Totodată, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una din tehnicile tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Interpretarea și aplicarea unor asemenea texte depind de practică (*cauzele Kokkinakis împotriva Greciei*, 1993, și *Cantoni contra Franței*, 1996). Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai pentru a îndepărta îndoielile ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 și 481 din Codul civil, excepție ridicată de Ion Florescu și Magdalena Florescu în Dosarul nr. 25.283/299/2006 (nr. 126/2009) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și de Maria Roman în Dosarul nr. 1.053/219/2008 al Judecătoriei Dej.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.686
din 17 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Luminița Gheorghe, Mioara Constantin, Giani Crăciun, Bianca Crăciun, Gina Crăciun și Nevers Crăciun în Dosarul nr. 40.249/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții Constituționale dispune apelul și în Dosarul nr. 3.519D/2009, având ca obiect soluționarea excepției de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Română Pomii în Dosarul nr. 375/83/2009 al Tribunalului Satu Mare.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării celor două dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 3.515D/2009 la Dosarul nr. 3.519D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate potrivit jurisprudenței Curții. Totodată, arată că dispozițiile constituționale ale art. 29 referitoare la libertatea conștiinței nu sunt incidente în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 710R din 27 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 40.249/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Luminița Gheorghe, Mioara Constantin, Giani Crăciun, Bianca Crăciun, Gina Crăciun și Nevers Crăciun într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în evacuare.

Prin Încheierea din 8 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 375/83/2009, **Tribunalul Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Parohia Ortodoxă Română Pomi într-o cauză ce are ca obiect o acțiune în evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 480 din Codul civil contravine dispozițiilor constituționale ale art. 27 alin. (1) care prevede că domiciliul și reședința sunt inviolabile. Totodată, arată că textele de lege criticate sunt contrare libertății conștiinței și libertății cultelor, principiului majorității și legislației comunitare care reglementează obligația statului de a garanta aceste libertăți, deoarece nu fac o distincție în ceea ce privește rectificarea cărții funciare în cazul lăcașurilor de cult și caselor parohiale. Se arată că, prin lipsa unor astfel de reglementări, în speță se ajunge la o reconstituire a dreptului de proprietate contrară libertăților invocate.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Satu Mare consideră că textul de lege criticat este constituțional.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, decizia și încheierea de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Luminița Gheorghe, Mioara Constantin, Giani Crăciun, Bianca Crăciun, Gina Crăciun și Nevers Crăciun în Dosarul nr. 40.249/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și de Parohia Ortodoxă Română Pomi în Dosarul nr. 375/83/2009 al Tribunalului Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

CURTEA,

examinând decizia și încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 480 din Codul civil, având următorul conținut: „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 27 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea domiciliului și ale art. 29 referitoare la libertatea conștiinței, care include și libertatea credinței religioase și libertatea de organizare a cultelor religioase.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 480 din Codul civil, raportate la dispozițiile constituționale ale art. 27 alin. (1), s-a pronunțat prin Decizia nr. 22 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009, reținând că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale privind inviolabilitatea domiciliului, de vreme ce alin. (2) al art. 27 reglementează la lit. a) o derogare în cazul executării unei hotărâri judecătorești. Prevederile art. 480 din Codul civil dau definiția legală a proprietății, precizând că dreptul de proprietate este atât un drept absolut, ce rezultă din exercitarea celor trei atribute ale acestui drept real — usus, fructus și abusus — cât și un drept exclusiv, din punctul de vedere al titularului care îl poate exercita în mod liber, cu respectarea, însă, a ordinii publice și a dispozițiilor imperative ale legii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Autorii excepției au indicat, ca temei constituțional al sesizării, și dispozițiile art. 29 din Constituție referitoare la libertatea conștiinței, care include și libertatea credinței religioase și libertatea de organizare a cultelor religioase.

Examinând această susținere, Curtea constată că, în raport cu motivele invocate în sprijinul excepției de neconstituționalitate, dispozițiile constituționale indicate nu sunt relevante, neavând nicio concludență pentru soluționarea acesteia.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta de ocolire a municipiului Slatina”, județul Olt

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Varianta de ocolire a municipiului Slatina”, județul Olt, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiție menționat la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor prevăzute

anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Radu Mircea Berceanu

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Elena Gabriela Udrea

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 15 ianuarie 2010.

Nr. 47.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Cristoi Robert-Ioan

Având în vedere prevederile art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a), ale art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Cristoi Robert-Ioan exercită, cu caracter temporar, funcția publică de subprefect al județului Giurgiu până la organizarea concursului în vederea ocupării definitive a postului.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

București, 20 ianuarie 2010.

Nr. 53.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind încetarea exercitării temporare a funcției publice
de subprefect al municipiului București de către doamna
Dumitrescu Cristiana**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea temporară a funcției publice de subprefect al municipiului București de către doamna Dumitrescu Cristiana.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 20 ianuarie 2010.
Nr. 54.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice
de subprefect al municipiului București de către domnul
Mănoiu Dafinel**

Având în vedere prevederile art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a), ale art. 89 și 92 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Mănoiu Dafinel exercită, cu caracter temporar, funcția publică de subprefect al municipiului București până la organizarea concursului în vederea ocupării definitive a postului.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 20 ianuarie 2010.
Nr. 55.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului pentru anul 2010 și a Programului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor pentru anul 2010

Văzând Referatul de aprobare nr. 151 din 20 ianuarie 2010,

având în vedere prevederile art. 2 și 24 din Legea nr. 150/2004 privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, republicată,

ținând cont de prevederile art. 6³ și ale art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 10 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2009 pentru aprobarea continuării acțiunilor sanitar-veterinare cuprinse în Programul acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, a altor acțiuni prevăzute în alte programe naționale, pe care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să le pună în aplicare, precum și a tarifelor maxime aferente acestora pentru anul 2010,

în temeiul art. 3 alin. (1) și (3), precum și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului pentru anul 2010, prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Programului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor pentru anul 2010, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 2. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, institutele veterinare și posturile de inspecție la frontieră din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Pentru asigurarea unui autocontrol privind siguranța alimentelor conform prevederilor legale în vigoare, operatorii economici pot încheia, în condițiile legii, contracte cu laboratoarele centrale, zonale și județene ale autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor pentru efectuarea de analize pentru produsele supuse supravegherii și controlului, cuprinse în programul prevăzut la art. 1 alin. (2).

Art. 4. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

Marian Zlotea

București, 20 ianuarie 2010.

Nr. 2.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN**pentru publicarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.390 (2002), 1.452 (2002), 1.526 (2004) și 1.566 (2004) privind amenințările aduse păcii și securității internaționale prin actele teroriste și privind situația din Afganistan**

În baza art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009,
 în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — (1) Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a următoarelor rezoluții ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite:

- a) Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.390 (2002), prevăzută în anexa nr. 1;
- b) Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.452 (2002), prevăzută în anexa nr. 2;

- c) Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.526 (2004), prevăzută în anexa nr. 3;
- d) Rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite nr. 1.526 (2004), prevăzută în anexa nr. 4.

(2) Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 8 ianuarie 2010.
 Nr. A/32.

ANEXA Nr. 1

REZOLUȚIA Nr. 1.390 (2002)
adoptată de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite
în cadrul celei de-a 4.452-a întruniri la 16 ianuarie 2002

Consiliul de Securitate,
 reamintind Rezoluția 1.267 (1999) din 15 octombrie 1999, Rezoluția 1.333 (2000) din 19 decembrie 2000 și Rezoluția 1.363 (2001) din 30 iulie 2001,
 reafirmând rezoluțiile sale anterioare referitoare la Afganistan, în special Rezoluția 1.378 (2001) din 14 noiembrie 2001 și Rezoluția 1.383 (2001) din 6 decembrie 2001,
 reafirmând și Rezoluția 1.368 (2001) din 12 septembrie 2001 și Rezoluția 1.373 (2001) din 28 septembrie 2001, reiterându-și sprijinul față de eforturile internaționale de a elimina terorismul, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite,
 reafirmând condamnarea fără echivoc a atacurilor teroriste care au avut loc la New York, Washington și Pennsylvania pe 11 septembrie 2001, exprimându-și hotărârea de a preveni orice astfel de acte, luând notă de continuarea susținerii terorismului internațional de către Usama bin Laden și rețeaua Al-Qaida și exprimându-și hotărârea de a elimina această rețea,
 luând notă de punerea sub acuzare a lui Usama bin Laden și a asociaților săi de către Statele Unite ale Americii, *inter alia*, pentru atacurile cu bombă asupra ambasadelor Statelor Unite din Nairobi, Kenya și Dar es Salaam, Tanzania,
 stabilind că talibanii nu au răspuns cererilor din paragraful 13 al Rezoluției 1.214 (1998) din 8 decembrie 1998, din paragraful 2 al Rezoluției 1.267 (1999) și paragrafele 1, 2 și 3 ale Rezoluției 1.333 (2000),
 condamnându-i pe talibani pentru că au permis ca Afganistanul să fie folosit ca bază pentru pregătirea și activitățile terorștilor, inclusiv pentru exportul de terorism de către rețeaua Al-Qaida și alte grupări teroriste, precum și pentru utilizarea mercenarilor străini în acțiuni ostile pe teritoriul Afganistanului,
 condamnând rețeaua Al-Qaida și alte grupări teroriste asociate pentru multiplele acte teroriste criminale având ca scop uciderea a numeroși civili nevinovați și distrugerea de bunuri,
 reafirmând în continuare că actele de terorism internațional constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale,
 acționând în temeiul cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite,

1. hotărăște să continue măsurile impuse prin paragraful 8 (c) al Rezoluției 1.333 (2000) și ia notă de continuarea aplicării măsurilor impuse prin paragraful 4 (b) al Rezoluției 1.267 (1999), potrivit paragrafului 2 de mai jos, și hotărăște să pună capăt măsurilor impuse prin paragraful 4 (a) al Rezoluției 1.267 (1999);

2. hotărăște ca toate statele să ia următoarele măsuri cu privire la Usama bin Laden, membrii organizației Al-Qaida, talibanii și alte persoane, grupări, întreprinderi și entități asociate cu aceștia, potrivit listei întocmite conform Rezoluției 1.267 (1999) și Rezoluției 1.333 (2000), care va fi adusă la zi în mod regulat de

către Comitetul înființat potrivit Rezoluției 1.267(1999), denumit în continuare *Comitetul*:

(a) să înghețe imediat fondurile, alte bunuri financiare sau resurse economice ale acestor persoane, grupări, întreprinderi și entități, inclusiv fondurile derivate din bunuri deținute ori controlate, direct sau indirect, de către acestea ori de către persoane care acționează în numele lor sau conform instrucțiunilor lor și să se asigure că nici acestea, nici alte fonduri, bunuri financiare ori resurse economice nu sunt puse la dispoziția unor asemenea persoane, în mod direct sau indirect, de către cetățenii lor ori de către persoane aflate pe teritoriul lor;

(b) să împiedice intrarea sau tranzitarea acestor persoane pe teritoriile lor, cu condiția ca niciuna dintre prevederile prezentului paragraf să nu oblige niciun stat să refuze propriilor cetățeni intrarea pe teritoriul lor ori să ceară propriilor cetățeni plecarea de pe teritoriul lor, iar prezentul paragraf nu se va aplica acolo unde intrarea sau tranzitarea sunt necesare pentru îndeplinirea unei proceduri judiciare ori în cazurile în care Comitetul stabilește, numai pentru fiecare caz în parte, că intrarea sau tranzitarea sunt justificate;

(c) să împiedice furnizarea directă sau indirectă, vânzarea ori transferul către aceste persoane, grupări, întreprinderi sau entități dinspre teritoriile lor ori de către cetățeni ai lor aflați în afara teritoriilor lor, folosind vasele ori aeronavele aflate sub pavilionul lor, de arme și material auxiliar de orice tip, inclusiv arme și muniție, echipament și vehicule militare, echipament paramilitar și piese de schimb pentru cele menționate mai sus, consiliere tehnică, asistență ori instruire legate de activitățile militare;

3. hotărăște că măsurile la care se face referire în paragrafele 1 și 2 vor fi revizuite în 12 luni și că, la sfârșitul acestei perioade, Consiliul fie va permite continuarea acestor măsuri, fie va decide să le îmbunătățească, în conformitate cu principiile și scopurile prezentei rezoluții;

4. amintește obligația tuturor statelor membre de a implementa toate prevederile Rezoluției 1.373 (2001), inclusiv cu privire la orice membru al grupării talibane și al organizației Al-Qaida și la orice persoane, grupări, întreprinderi și entități asociate cu talibanii și cu organizația Al-Qaida care au participat la finanțarea, planificarea, facilitarea și pregătirea sau comiterea de acte teroriste ori la susținerea acestora;

5. solicită Comitetului să îndeplinească următoarele sarcini și să prezinte Consiliului un raport privind activitatea sa, cu observații și recomandări:

(a) să aducă la zi, în mod regulat, lista la care se face referire în paragraful 2, pe baza informațiilor relevante furnizate de statele membre și organizațiile regionale;

(b) să obțină de la toate statele informații privind acțiunile întreprinse în vederea implementării efective a măsurilor la care se face referire în paragraful 2 și după aceasta să solicite de la ele informațiile pe care Comitetul le-ar putea considera necesare;

(c) să prezinte periodic Consiliului rapoarte privind informațiile date Comitetului privind implementarea prezentei rezoluții;

(d) să promulge rapid recomandările și criteriile necesare pentru facilitarea implementării măsurilor la care se face referire în paragraful 2;

(e) să facă publice în mediile adecvate informațiile pe care le consideră relevante, inclusiv lista la care se face referire în paragraful 2;

(f) să coopereze cu celelalte comitete de sancțiuni ale Consiliului de Securitate relevante și cu comitetul înființat potrivit paragrafului 6 al Rezoluției sale 1.373 (2001);

6. cere tuturor statelor să prezinte rapoarte Comitetului în termen de cel mult 90 de zile de la data adoptării prezentei rezoluții și, după aceasta, potrivit unui calendar care va fi propus de Comitet, privind acțiunile întreprinse în vederea implementării măsurilor la care se face referire în paragraful 2;

7. îndeamnă toate statele, organismele relevante ale Organizației Națiunilor Unite și, după caz, alte organizații și părți interesate să coopereze pe deplin cu Comitetul și cu Grupul de monitorizare la care se face referire în paragraful 9;

8. îndeamnă toate statele să întreprindă imediat acțiuni în vederea aplicării și consolidării, prin măsuri administrative sau legislative, după caz, a măsurilor impuse potrivit legilor sau reglementărilor naționale cetățenilor lor și altor persoane ori entități care activează pe teritoriul lor, în vederea prevenirii și pedepsirii încălcării măsurilor la care se face referire în paragraful 2, să informeze Comitetul privind adoptarea unor asemenea măsuri și invită statele să raporteze Comitetului rezultatele tuturor anchetelor sau acțiunilor relevante, cu excepția cazului în care aceasta ar compromite anchetele ori acțiunile;

9. cere secretarului general să mandateze Grupul de monitorizare înființat potrivit paragrafului 4 (a) al Rezoluției 1.363 (2001), al cărui mandat se termină pe 19 ianuarie 2002, cu sarcina de a monitoriza, timp de 12 luni, implementarea măsurilor la care se face referire în paragraful 2;

10. cere Grupului de monitorizare să raporteze Comitetului până la 31 martie 2002 și după aceea la fiecare 4 luni;

11. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

ANEXA Nr. 2

REZOLUȚIA Nr. 1.452 (2002)
adoptată de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite
în cadrul celei de-a 4.678-a întruniri la 20 decembrie 2002

Consiliul de Securitate,
reamintind Rezoluția 1.267 (1999) din 15 octombrie 1999, Rezoluția 1.333 (2000) din 19 decembrie 2000, Rezoluția 1.363 (2001) din 30 iulie 2001 și Rezoluția 1.390 (2002) din 16 ianuarie 2002,
exprimându-și hotărârea de a facilita implementarea obligațiilor de combatere a terorismului potrivit rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate,
reafirmând Rezoluția 1.373 (2001) din 28 septembrie 2001 și reiterându-și sprijinul pentru eforturile internaționale de eliminare a terorismului, potrivit Cartei Organizației Națiunilor Unite,
acționând în temeiul cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite,

1. hotărăște că prevederile paragrafului 4 (b) al Rezoluției 1.267 (1999) și paragrafele 1 și 2 (a) ale Rezoluției 1.390 (2002) nu se aplică fondurilor și altor active financiare sau resurse economice despre care statul ori statele relevante au stabilit că:

(a) sunt necesare pentru cheltuieli de bază, inclusiv plata hranei, chiriei sau ipotecii, a medicamentelor și tratamentului medical, a impozitelor, taxelor de asigurare, a utilităților publice ori exclusiv pentru plata unor onorarii profesionale rezonabile și rambursarea cheltuielilor legate de furnizarea de servicii juridice sau plata taxelor pentru administrarea de rutină a fondurilor înghețate ori a altor active financiare sau resurse economice, după notificarea comitetului înființat potrivit Rezoluției 1.267 (1999) (denumit în continuare *Comitetul*) de către statul ori statele relevante privind intenția de a autoriza, după caz, accesul la asemenea fonduri, bunuri sau resurse și în absența unei decizii negative a Comitetului în termen de 48 de ore de la notificare;

(b) sunt necesare pentru cheltuieli extraordinare, cu condiția ca statul sau statele relevante să fi notificat Comitetul în această privință și să fi primit aprobarea Comitetului;

2. hotărăște că toate statele pot permite virarea în conturile care fac obiectul prevederilor paragrafului 4 (b) al Rezoluției 1.267 (1999) și al paragrafelor 1 și 2 (a) ale Rezoluției 1.390 (2002) a:

(a) dobânzilor sau a altor câștiguri conexe acestor conturi; sau a

(b) plăților rezultând din contracte, acorduri sau obligații anterioare datei la care aceste conturi au devenit obiectul prevederilor rezoluțiilor 1.267 (1999), 1.333 (2000) sau 1.390 (2002), cu condiția ca aceste dobânzi și alte câștiguri sau plăți să continue să facă obiectul acestor prevederi;

3. hotărăște că, pe lângă sarcinile indicate în paragraful 6 al Rezoluției 1.267 (1999) și în paragraful 5 al Rezoluției 1.390 (2002), Comitetul:

(a) va întocmi și va aduce la zi în mod regulat o listă a statelor care au notificat Comitetul privind intenția lor de a aplica prevederile paragrafului 1 (a) la implementarea rezoluțiilor relevante, precum și față de care nu a existat o decizie negativă a Comitetului;

(b) va analiza și va aproba, după caz, cererile de cheltuieli extraordinare potrivit prevederilor paragrafului 1 (b);

4. hotărăște că excepția prevăzută în paragraful 4 (b) al Rezoluției 1.267 (1999) va înceta să fie în vigoare de la data adoptării prezentei rezoluții;

5. îndeamnă statele membre să ia pe deplin în considerare recomandările indicate mai sus la implementarea Rezoluției 1.373 (2001);

6. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

ANEXA Nr. 3

REZOLUȚIA Nr. 1.526 (2004)
adoptată de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite
în cadrul celei de-a 4.908-a întruniri la 30 ianuarie 2004

Consiliul de Securitate,

reamintind rezoluțiile sale 1.267 (1999) din 15 octombrie 1999, 1.333 (2000) din 19 decembrie 2000, 1.363 (2001) din 30 iulie 2001, 1.373 (2001) din 28 septembrie 2001, 1.390 (2002) din 16 ianuarie 2002, 1.452 (2002) din 20 decembrie 2002 și 1.455(2003) din 17 ianuarie 2003,

subliniind obligația tuturor statelor membre de a implementa toate prevederile Rezoluției 1.373 (2001), inclusiv cu privire la orice membru al grupării talibane și al organizației Al-Qaida și orice persoane, grupări, întreprinderi și entități asociate cu talibanii și cu organizația Al-Qaida care au participat la finanțarea, planificarea, facilitarea și pregătirea sau comiterea de acte teroriste ori la susținerea actelor teroriste, precum și de a facilita implementarea obligațiilor de combatere a terorismului potrivit rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate,

reafirmând necesitatea de a combate prin orice mijloace, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite și cu dreptul internațional, amenințările la adresa păcii și securității internaționale provocate de actele teroriste,

luând notă de faptul că la implementarea măsurilor din paragraful 4 (b) al Rezoluției 1.267 (1999), paragraful 8 (c) al Rezoluției 1.333 (2000) și paragrafele 1 și 2 ale Rezoluției 1.390 (2002) trebuie luate pe deplin în considerare prevederile paragrafelor 1 și 2 ale Rezoluției 1.452 (2002),

reiterând condamnarea rețelei Al-Qaida și a altor grupări teroriste asociate pentru multiplele și repetatele acte teroriste criminale, care au ca scop uciderea civililor nevinovați și a altor victime, precum și distrugerea bunurilor și subminarea stabilității, reiterând condamnarea fără echivoc a tuturor formelor de terorism și a actelor teroriste,

subliniind față de toate statele, organismele internaționale și organizațiile regionale cât este de importantă angajarea de resurse, inclusiv prin parteneriat internațional, pentru a combate amenințarea permanentă pe care organizația Al-Qaida, membrii grupării talibane și toate persoanele, grupările, întreprinderile și entitățile asociate cu aceștia o reprezintă pentru pacea și securitatea internațională,

acționând în temeiul cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite,

1. hotărăște să îmbunătățească, după cum este prevăzut în următoarele paragrafe ale prezentei rezoluții, implementarea măsurilor impuse prin paragraful 4 (b) al Rezoluției 1.267 (1999), paragraful 8 (c) al Rezoluției 1.333 (2000) și paragrafele 1 și 2 ale Rezoluției 1.390 (2002) cu privire la Usama bin Laden,

membrii organizației Al-Qaida și ai grupării talibane și alte persoane, grupări, întreprinderi și entități asociate cu aceștia, conform listei create potrivit rezoluțiilor 1.267 (1999) și 1.333 (2000) (*lista Comitetului*), anume:

(a) să înghețe imediat fondurile, alte active financiare sau resurse economice ale acestor persoane, grupări, întreprinderi și entități, inclusiv fondurile derivate din bunuri deținute ori controlate, direct sau indirect, de către acestea ori de către persoane care acționează în numele lor sau conform instrucțiunilor lor și să se asigure că nici acestea, nici alte fonduri, active financiare ori resurse economice nu sunt puse la dispoziția unor asemenea persoane, în mod direct sau indirect, de către cetățenii lor ori de către persoane aflate pe teritoriul lor;

(b) să împiedice intrarea sau tranzitarea acestor persoane pe teritoriile lor, cu condiția ca niciuna dintre prevederile prezentului paragraf să nu oblige niciun stat să refuze propriilor cetățeni intrarea pe teritoriul lor sau să ceară propriilor cetățeni plecarea de pe teritoriul lor, iar prezentul paragraf nu se va aplica acolo unde intrarea ori tranzitarea sunt necesare pentru îndeplinirea unei proceduri judiciare sau în cazurile în care Comitetul stabilește, numai pentru fiecare caz în parte, că intrarea ori tranzitarea sunt justificate;

(c) să împiedice furnizarea directă sau indirectă, vânzarea ori transferul către aceste persoane, grupări, întreprinderi sau entități dinspre teritoriile lor sau de către cetățeni ai lor aflați în afara teritoriilor lor, folosind vasele sau aeronavele aflate sub pavilionul lor, de arme și material auxiliar de orice tip, inclusiv arme și muniție, echipament și vehicule militare, echipament paramilitar și piese de schimb pentru cele menționate mai sus, consiliere tehnică, asistență ori instruire legate de activitățile militare;

și reamintește că toate statele vor implementa măsurile referitoare la persoanele sau entitățile aflate pe listă;

2. hotărăște să consolideze mandatul Comitetului înființat potrivit Rezoluției 1.267 (1999) (*Comitetul*), incluzând în acesta, pe lângă supravegherea implementării de către state a măsurilor prevăzute în paragraful 1, un rol central în evaluarea informațiilor prezentate Consiliului pentru analiză privind implementarea eficientă a măsurilor, precum și în recomandarea de îmbunătățire a măsurilor;

3. hotărăște ca măsurile prevăzute în paragraful 1 să fie îmbunătățite suplimentar peste 18 luni sau mai curând dacă este necesar;

4. cere statelor să acționeze ferm și decisiv în vederea blocării transferului de fonduri, alte active financiare și resurse economice către persoane și entități asociate cu organizația Al-Qaida, Usama bin Laden și/sau gruparea talibanilor, luând în considerare, după necesitate, reglementările și standardele internaționale privind combaterea finanțării terorismului, inclusiv cele vizând prevenirea folosirii abuzive a organizațiilor non-profit și a sistemelor de virament informale/alternative;

5. îndeamnă toate statele și încurajează organizațiile regionale, după caz, să stabilească cerințe și proceduri de raportare internă vizând circulația transfrontalieră a fondurilor pe baza pragurilor aplicabile;

6. pentru a asista Comitetul în îndeplinirea mandatului său, hotărăște să înființeze pe o perioadă de 18 luni o echipă de monitorizare a sancțiunilor și de suport analitic cu sediul la New York (numită în continuare *Echipa de monitorizare*), aflată sub conducerea Comitetului, având responsabilitățile enumerate în anexa la prezenta rezoluție;

7. solicită secretarului general, la adoptarea prezentei rezoluții și acționând în strânsă consultare cu Comitetul, să

numească, conform regulilor și procedurilor Organizației Națiunilor Unite, nu mai mult de 8 membri, printre care un coordonator, ai Echipei de monitorizare, care deține unul sau mai multe domenii de competență legate de activitățile organizației Al-Qaida și/sau ale grupării talibanilor incluzând: combaterea terorismului și legislația relevantă, finanțarea terorismului și tranzacțiile financiare internaționale, expertiză tehnică bancară; sistemele de virament alternative, organizațiile caritabile, utilizarea de curieri; controlul frontierelor, inclusiv securitatea portuară, embargoul asupra armelor, controlul exporturilor și traficul de droguri;

8. cere în continuare Echipei de monitorizare să înainteze Comitetului, în scris, 3 rapoarte complete, independente, primul până la 31 iulie 2004, cel de-al doilea până la 15 decembrie 2004, iar al treilea până la 30 iunie 2005, privind implementarea de către state a măsurilor la care se face referire în paragraful 1, incluzând recomandări concrete pentru o mai bună implementare a măsurilor și posibile noi măsuri;

9. cere secretarului general să susțină Comitetul de o manieră eficientă din punct de vedere al costurilor, având în vedere creșterea volumului de muncă pe care prezenta rezoluție o presupune;

10. cere Comitetului să organizeze, atunci și acolo unde este necesar, vizite în anumite țări ale președintelui sau/și ale membrilor Comitetului, având scopul de a asigura aplicarea completă și efectivă a măsurilor la care se face referire în paragraful 1, cu scopul de a încuraja statele să respecte pe deplin prezenta rezoluție, precum și rezoluțiile 1.267 (1999), 1.333 (2000), 1.390 (2002), și 1.455 (2003);

11. solicită în egală măsură Comitetului să urmărească situația prin comunicări orale și/sau scrise cu statele referitoare la implementarea efectivă a sancțiunilor și să ofere statelor posibilitatea, la cererea Comitetului, să trimită reprezentanți care să se întâlnească cu Comitetul pentru discuții mai detaliate în chestiuni relevante;

12. cere Comitetului, prin președintele său, să raporteze Consiliului, oral și în detaliu, cel puțin la fiecare 120 de zile, activitatea generală a Comitetului și Echipei de monitorizare, prezentându-i și un rezumat al progreselor realizate de către state în înaintarea rapoartelor la care se face referire în paragraful 6 al Rezoluției 1.455 (2003) și toate comunicările vizând urmărirea situației avute cu statele în legătură cu solicitări suplimentare de informații și asistență;

13. solicită în egală măsură Comitetului, pe baza monitorizării continue a aplicării de către state a măsurilor la care se face referire în paragraful 1, să pregătească și apoi să distribuie, în termen de 17 luni de la adoptarea prezentei rezoluții, o evaluare analitică adresată Consiliului privind implementarea măsurilor, inclusiv succesele repurtate și provocările cu care s-au confruntat statele la aplicarea lor, cu scopul de a recomanda măsuri suplimentare pentru a fi analizate de Consiliu;

14. cere tuturor statelor și încurajează organizațiile regionale, organismele relevante ale Organizației Națiunilor Unite și, după caz, alte organizații și părți interesate să coopereze pe deplin cu Comitetul și cu Echipa de monitorizare, inclusiv prin furnizarea informațiilor de care are nevoie Comitetul pe baza prezentei rezoluții și rezoluțiilor 1.267 (1999), 1.333 (2000),

1.390 (2002), 1.452 (2002) și 1.455 (2003), în măsura posibilităților;

15. reiterează necesitatea unei colaborări strânse și a unor schimburi concrete de informații între Comitet și comitetul înființat potrivit Rezoluției 1.373 (*Comitetul pentru combaterea terorismului*);

16. reiterează către toate statele importanța furnizării către Comitet a numelor membrilor organizației Al-Qaida și ai grupării talibanilor sau ale celor asociați cu Usama bin Laden și ale altor persoane, grupări, întreprinderi și entități asociate cu aceștia pentru a fi incluse pe lista Comitetului, cu excepția cazurilor în care aceasta ar compromite anchetele ori acțiunile judiciare;

17. cere tuturor statelor ca, atunci când prezintă nume noi pentru a fi incluse pe lista Comitetului, să includă cât mai multe informații de identificare și informații generale care să demonstreze asocierea persoanei/persoanelor și/sau a entității/entităților cu Usama bin Laden ori cu membrii organizației Al-Qaida și/sau cu gruparea talibanilor, potrivit recomandărilor Comitetului;

18. încurajează călduros toate statele să informeze, în măsura posibilităților, persoanele și entitățile incluse pe lista Comitetului referitor la măsurile impuse în privința lor, cu privire la recomandările Comitetului și la Rezoluția 1.452 (2002);

19. cere Secretariatului să comunice statelor membre lista Comitetului cel puțin la fiecare 3 luni pentru a facilita aplicarea de către state a măsurilor privind intrarea și călătoriile pe teritoriul lor impuse prin paragraful 2 (b) al Rezoluției 1.390 (2002) și solicită în egală măsură ca lista Comitetului, la fiecare amendare, să fie automat transmisă de către Secretariat tuturor statelor, organizațiilor regionale și subregionale, pentru includerea, în măsura posibilităților, a numelor listate în bazele lor electronice de date și în sistemele lor relevante de control al frontierei și de localizare a intrărilor și ieșirilor;

Potrivit paragrafului 6 al Rezoluției 1.526 (2004), Echipa de monitorizare a sancțiunilor și de suport analitic va funcționa sub conducerea Comitetului înființat potrivit Rezoluției 1.267 (1999) și va avea următoarele responsabilități:

— să reunească, evalueze, monitorizeze, raporteze și să facă recomandări privind implementarea măsurilor; să realizeze studii de caz, după necesitate; să analizeze în profunzime orice alte chestiuni relevante, conform instrucțiunilor Comitetului;

— să înainteze Comitetului un program complet de lucru pentru a fi aprobat și revizuit, după caz, în care Echipa de monitorizare să detalieze activitățile pe care și le propune în vederea îndeplinirii responsabilităților sale, inclusiv deplasările pe care și le propune;

— să analizeze rapoartele înaintate potrivit paragrafului 6 al Rezoluției 1.455 (2003) și orice alte răspunsuri ulterioare, scrise, furnizate Comitetului de către state;

— să lucreze în strânsă colaborare și să facă schimb de informații cu experții Comitetului de combatere a terorismului

20. reiterează urgența îndeplinirii de către state a obligațiilor lor privind implementarea măsurilor la care se face referire în paragraful 1 și faptul că statele trebuie să se asigure că legislația și măsurile administrative naționale permit aplicarea imediată a acestor măsuri în ceea ce-i privește pe cetățenii lor sau pe alte persoane ori entități aflate pe teritoriul lor sau care acționează pe teritoriul lor și în ceea ce privește fondurile, alte active financiare sau resurse economice asupra cărora au jurisdicție și să informeze Comitetul despre adoptarea unor asemenea măsuri și invită statele să raporteze Comitetului rezultatele tuturor anchetelor și acțiunilor relevante, cu excepția cazurilor în care aceasta ar compromite anchetele sau acțiunile de cercetare;

21. cere ca, după caz, Comitetul să solicite statelor rapoarte de situație privind implementarea măsurilor la care se face referire în paragraful 1 legate de persoanele sau entitățile listate, în mod particular cu privire la sumele totale la care se ridică activele înghețate ale persoanelor și entităților listate;

22. cere tuturor statelor care încă nu au făcut aceasta să înainteze Comitetului rapoartele aduse la zi prevăzute în paragraful 6 al Rezoluției 1.455 (2003), până la 31 martie 2004, respectând cât mai exact documentul orientativ furnizat anterior de Comitet, și cere în egală măsură ca toate statele care nu au înaintat aceste rapoarte să explice Comitetului în scris, până la 31 martie 2004, motivele pentru care nu au raportat;

23. cere Comitetului să distribuie Consiliului o listă cu statele care nu au înaintat până la 31 martie 2004 rapoarte potrivit paragrafului 6 al Rezoluției 1.455 (2003), inclusiv un rezumat analitic al motivațiilor prezentate de state pentru neraportare;

24. îndeamnă toate statele și încurajează organizațiile regionale și subregionale relevante să se implice direct în eforturile de consolidare a capacității și să ofere asistență tehnică în domeniile identificate de Comitet, în consultare cu Comitetul de combatere a terorismului;

25. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

ANEXĂ

la Rezoluția nr. 1.526 (2004)

pentru a identifica zone de convergență și pentru a facilita cooperarea concretă dintre cele două comitete;

— să se consulte cu statele înainte de deplasări, pe baza programului de lucru aprobat de Comitet;

— să se consulte cu statele, inclusiv prin dialoguri regulate cu reprezentanții acestora la New York și în capitale, luând în considerare comentariile statelor, în special în ceea ce privește chestiunile care ar putea fi incluse în rapoartele Echipei de monitorizare la care se face referire în paragraful 8 al Rezoluției 1.526 (2004);

— să raporteze Comitetului, în mod regulat sau la cererea acestuia, prin comunicări orale și/sau scrise, activitatea Echipei de monitorizare, inclusiv vizitele sale în state și activitățile sale;

— să asiste Comitetul la pregătirea evaluărilor sale orale și scrise adresate Consiliului, în special a rezumatelor analitice la care se face referire în paragrafele 12 și 13 ale Rezoluției 1.526 (2004);

— orice altă responsabilitate identificată de Comitet.

REZOLUȚIA Nr. 1.566 (2004)
adoptată de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite
în cadrul celei de-a 5.053-a întruniri la 8 octombrie 2004

Consiliul de Securitate,
reafirmând Rezoluția sa 1.267 (1999) din 15 octombrie 1999 și Rezoluția 1.373 (2001) din 28 septembrie 2001, precum și celelalte rezoluții ale sale referitoare la amenințările la adresa păcii și securității internaționale provocate de terorism, reamintind în această privință Rezoluția sa 1.540 (2004) din 28 aprilie 2004,
reafirmând și imperativul de a combate terorismul în toate formele și manifestările sale, prin toate mijloacele, potrivit Cartei Organizației Națiunilor Unite și dreptului internațional,
fiind serios îngrijorat de numărul din ce în ce mai mare de victime, inclusiv copii, provocate de acte de terorism, motivate de intoleranță sau extremism în diverse regiuni ale lumii,
cerând statelor să coopereze pe deplin cu Comitetul de combatere a terorismului (CCT), înființat potrivit Rezoluției 1.373 (2001) și cu recent înființatul Directorat executiv al Comitetului de combatere a terorismului (DECCT), „Comitetul de sancțiuni pentru Al-Qaida/Talibani”, înființat potrivit Rezoluției 1.267 (1999), cu Echipa sa de monitorizare a sancțiunilor și de suport analitic și cu Comitetul înființat potrivit Rezoluției 1.540 (2004) și cerând în egală măsură acestor organisme să consolideze cooperarea dintre ele,
reamintind statelor că trebuie să se asigure că orice măsuri adoptate pentru combaterea terorismului sunt în conformitate cu obligațiile lor potrivit dreptului internațional și că trebuie să adopte astfel de măsuri conform dreptului internațional, în special conform dreptului internațional al drepturilor omului, al refugiaților și dreptului internațional umanitar,
reafirmând că terorismul în toate formele și manifestările sale constituie una dintre cele mai serioase amenințări la adresa păcii și securității,
considerând că actele de terorism subminează grav drepturile omului, stabilitatea și prosperitatea globale și amenință dezvoltarea socială și economică a tuturor statelor,
subliniind că intensificarea dialogului și sporirea înțelegerii dintre civilizații, astfel încât să fie împiedicată atacarea arbitrară a unor religii și culturi diferite, precum și rezolvarea conflictelor regionale nesoluționate și a tuturor problemelor globale, inclusiv a problemelor de dezvoltare, vor contribui la cooperarea internațională, care în sine este necesară pentru a susține cea mai cuprinzătoare luptă împotriva terorismului,
reafirmându-și solidaritatea profundă cu victimele terorismului și familiile lor,
acționând în temeiul cap. VII din Carta Organizației Națiunilor Unite,

1. condamnă în termenii cei mai fermi toate actele de terorism indiferent de motivația lor, oricând și de către oricine ar fi comise, ca fiind una dintre cele mai grave amenințări la adresa păcii și securității;

2. cere statelor să coopereze pe deplin în lupta împotriva terorismului, în special cu acele state unde sau împotriva cetățenilor cărora sunt comise acte de terorism, potrivit obligațiilor lor prevăzute de dreptul internațional, pentru a găsi, refuza adăpostirea și pentru a aduce în fața justiției, pe baza principiului extrădării ori urmăririi, toate persoanele care sprijină, facilitează, participă sau încearcă să participe la finanțarea, planificarea, pregătirea ori angajarea de acte teroriste sau care oferă adăpostire;

3. amintește că actele criminale, inclusiv cele îndreptate asupra civililor, comise cu intenția de a ucide sau răni grav, luarea de ostateci, pentru a induce o stare de teroare în rândul populației, unui grup de persoane ori unor persoane individuale, cu scopul de a intimida o populație sau a obliga un guvern ori o organizație internațională să facă sau să nu facă orice fel de act, acte care constituie delictе aflate sub incidența și conform definiției convențiilor internaționale și protocoalelor referitoare la terorism, nu sunt justificabile în nicio circumstanță prin considerații de natură politică, filozofică, ideologică, rasială, etnică, religioasă ori altele similare și cere tuturor statelor să

împiedice asemenea acte și, dacă nu sunt împiedicate, să se asigure că sunt pedepsite conform gravității lor;

4. cere tuturor statelor să devină urgent părți la convențiile și protocoalele internaționale relevante, indiferent dacă sunt sau nu părți la convențiile regionale privind această chestiune;

5. cere statelor membre să coopereze pe deplin și rapid la rezolvarea chestiunilor nesoluționate în vederea adoptării prin consens a proiectului de convenție generală privind terorismul internațional și a proiectului de convenție internațională pentru eliminarea actelor de terorism nuclear;

6. cere organizațiilor internaționale, regionale și subregionale relevante să intensifice cooperarea internațională în lupta împotriva terorismului, precum și interacțiunea cu Organizația Națiunilor Unite și, în special, cu CCT în vederea facilitării implementării complete și rapide a Rezoluției 1.373 (2001);

7. cere CCT ca, în consultare cu organizațiile internaționale, regionale și subregionale relevante și cu organismele Națiunilor Unite, să elaboreze un set de bune practici pentru a asista statele la implementarea prevederilor Rezoluției 1.373 (2001) privind finanțarea terorismului;

8. îndeamnă CCT ca, în mod prioritar și, atunci când este nevoie, în strânsă cooperare cu organizațiile internaționale, regionale și subregionale relevante, să înceapă să efectueze vizite în state, cu acordul statelor implicate, pentru o mai atentă monitorizare a implementării Rezoluției 1.373 (2001) și pentru

facilitarea furnizării de asistență tehnică și de alt tip în vederea acestei implementări;

9. hotărăște să înființeze un grup de lucru alcătuit din toți membrii Consiliului de Securitate pentru a analiza și oferi recomandări Consiliului privind măsurile practice care trebuie impuse persoanelor, grupărilor sau entităților implicate în activități teroriste sau asociate acestora, în afara celor desemnate de Comitetul de sancțiuni pentru Al-Qaida/Talibani, inclusiv proceduri mai eficiente pentru aducerea lor în fața justiției prin urmărire sau extrădare, înghețarea activelor financiare, prevenirea deplasării lor pe teritoriile statelor membre, oprirea furnizării de orice tipuri de arme și materiale

conexe către acestea și privind procedurile de implementare a acestor măsuri;

10. cere în egală măsură grupului de lucru înființat potrivit paragrafului 9 să analizeze posibilitatea înființării unui fond internațional care să ofere compensații victimelor actelor teroriste și familiilor acestora, fond care ar putea fi finanțat prin contribuții voluntare și ar putea fi alcătuit în parte din bunurile confiscate de la organizațiile teroriste, membrii și sponsorii lor, și să prezinte Consiliului recomandările sale;

11. cere secretarului general să adopte urgent măsurile adecvate pentru ca DECCT să fie complet operațional și să informeze Consiliul până la 15 noiembrie 2004;

12. hotărăște să rămână activ sesizat cu această chestiune.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436985